

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนไทยในเขต
เทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี*

DEMOCRACY POLITICAL CULTUER OF THAI PEOPLE IN BAN KLANG
SUB-DISTRICT MUNICIPALITY, MUEANG DISTRICT, PAYHUMTHANI
PROVINCE

สุทินันท์ สุวรรณวิจิตร¹, สรรเสริญ อินทรรัตน์², ธนกฤต โพธิ์เงิน³, สมนึก สอนเนย⁴
และ เตือนใจ ผาสุก⁵

Suthinan Suwanvijitr¹, Sansern Intharat², Thanakrit Pho-ngurn³, Somnuek Sonnoei⁴ and Teuanjai Phasuk⁵

¹⁻⁵คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

¹⁻⁵Faculty of Political Science, Pathumthani University, Thailand

Corresponding author E-mail: raungdech122@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง 2) เปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 11,831 คน โดยนำมาคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างวิธีการเปิดตารางของ เครจซีและมอร์แกน ได้จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถาม นำไปหาค่าความเชื่อมั่นได้ .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านค่าเฉลี่ยมาก

* Received 19 September 2023; Revised 10 October 2023; Accepted 30 October 2023

ไปน้อย พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) เปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพ การสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ต่างกันมีความคิดเห็น โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางการเมือง, ประชาธิปไตย, เทศบาลตำบลบ้านกลาง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study democracy political culture of people in Ban Klang Sub-district Municipality 2) to compare democracy political culture of people in Ban Klang Sub-district Municipality, Mueang district, Pathumthani province classified by personal factors. This research was quantitative method research. The conceptual framework of this research was studied from Thinnaphan Nakhata. The population of the study consisted of 11,831 people who lived in Ban Klang Sub-district Municipality, Mueang district, Pathumthani province determined by Krejcie & Morgan. The samples were 370 people. The reliability values were .89. The instrument used in the study was a questionnaire. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and One Way ANOVA.

The research results revealed that: 1) level of democracy political culture of people in Ban Klang Subdistrict municipality as a whole was at much level. When considering each aspect from the highest to the lowest average and it found that 8 aspects were at much level as followed belief in

democracy aspect was at the highest, followed by respect for democratic rules aspect, participation in political activities aspect, civic awareness aspect, optimism aspect, insist on the importance and dignity of individuals aspect, constructive and rational criticism aspect, and lack of authoritarian ideas aspect was at the lowest average. 2) compare democracy political culture of people in Ban Klang Subdistrict municipality, Mueang district, Pathumthani province classified by personal factors found that people with different genders, ages, marital statuses, educational levels, occupations, monthly incomes as a whole no difference which was not in accordance with the assumptions set.

Keywords: Political Culture, Democracy, Ban Klang Subdistrict Municipality

บทนำ

เนื่องจากการมีวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาการเมืองของระบอบประชาธิปไตยให้มีความมั่นคงและก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ถ้าสังคมนั้นประชาชนส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย คือ การมีทัศนคติที่เชื่อในความเสมอภาคของมนุษย์ มีศรัทธาในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ว่าสามารถใช้เหตุผลในการชี้แจงข้อสงสัยและความขัดแย้งต่าง ๆ เชื่อในสิทธิขั้นพื้นฐาน อดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง มีจิตใจที่เป็นนักกีฬา การยอมเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การเคารพในหลักนิติธรรมและเข้ามีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างอิสระยอมทำให้สังคมมีความเป็นประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนเกิดประโยชน์แก่ประชาชน การปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นรูปแบบการปกครองที่ไทยรับมาจากประเทศตะวันตกแม้ว่าการปกครองแบบนี้จะเป็นที่นิยมกันทั่วไปในนานอารยประเทศและได้รับการยอมรับจากสังคมไทยอย่างกว้างขวางแต่การปกครองระบอบดังกล่าวก็ยังไม่สามารถประสานเข้ากับวิถีชีวิตคนไทยได้อย่างสนิทแนบแน่นอาจกล่าวได้ว่าคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่มีจิตวิญญาณประชาธิปไตยหรือมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งนี้เป็นเพราะมีเงื่อนไขสำคัญที่เกี่ยวข้องหลายประการ อันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประชาธิปไตยของไทย ปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง คือ เรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของไทยแบบเดิมที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของระบบอุปถัมภ์มายาวนานตลอดจนลักษณะเป็น

พฤติกรรมทางการเมืองที่มีการแสดงออกถึงความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ปทัสถานและการกระทำของคนหรือกลุ่มคนในกระบวนการเมืองหรือวิถีทางการเมืองนั้นๆ นอกจากนี้วัฒนธรรมทางการเมืองนั้นจำเป็นต้องมีอยู่ในทุกรูปแบบของการปกครองจะแตกต่างกันไปตามวัฒนธรรมตามวัฒนธรรมทางการเมืองการปกครองของระบอบนั้นๆ ทำให้วัฒนธรรมทางการเมืองไทยค่อนข้างไปทางอำนาจนิยมและประเพณีนิยมซึ่งลักษณะพฤติกรรมและวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยเช่นนี้ มีเนื้อหาสาระแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในโลกตะวันตก (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2557)

ที่สำคัญวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีเสถียรภาพและประสิทธิผลของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะว่าการเมืองแบบหนึ่งแบบใดจะดำรงอยู่ได้จะต้องมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้ออำนวยต่อการปกครองแบบนั้นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยจะมีผลต่อโครงสร้างและพฤติกรรมทางการเมืองของประเทศนั้นๆ (อุไรวรรณ ธนสถิตย์, 2549)

ซึ่งในช่วงที่ผ่านมานับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในปี พ.ศ.2475 เป็นต้นมานั้น อำนาจทางการเมืองส่วนใหญ่จำกัดอยู่เฉพาะแต่ชนชั้นนำ ได้แก่ บรรดาข้าราชการ ทหาร พลเรือน จนมีลักษณะทางการเมืองที่เรียกว่า การเมืองแบบอำมาตยาธิปไตย Bureaucratic Polity การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตย ในขณะที่ประเทศที่การปกครองด้วยระบอบเผด็จการทั้งหลายรัฐบาลเพียงหวังการสนับสนุนจากประชาชนเท่านั้น แต่ไม่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละสังคมมีความแนบแน่นกับวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) ของผู้คนในสังคมนั้น กล่าวได้ว่าประชาชนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบและระดับต่าง ๆ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้คนในสังคมนั้นว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรในทุกสังคมต่างล้วนมีวัฒนธรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ ไม่มีสังคมใดที่มีเพียงวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบเดียวซึ่งประชาชนในประเทศยึดถือร่วมกัน เพียงแต่วัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใดเป็นแบบหลักที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของการปกครองของประเทศนั้น (บุญอริ ยีหมะ, 2550 ; อ่างในสำราญ ทองสิงห์คลี, 2555)

เพราะว่ากระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยมีความสำคัญกันอย่างใกล้ชิดกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือเรียกอีกอย่าง

หนึ่งว่าวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมจะเป็นการส่งเสริมให้กระบวนการพัฒนาระบบประชาธิปไตยของสังคมนั้นมั่นคงยั่งยืน ในทางตรงกันข้ามถ้าคนในสังคมขาดวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม การพัฒนาในระบบประชาธิปไตยของสังคมนั้นมักจะเป็นไปด้วยความยากลำบาก อุปสรรคของการพัฒนาการเมืองแบบประชาธิปไตยมีหลายประการ เช่น คุณภาพของนักการเมือง การแทรกแซงของสถาบันอื่นๆ และอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความรู้ ความสนใจทางการเมืองของประชาชนซึ่งสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละสังคม ย่อมแตกต่างกันสืบเนื่องมาจากอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรมและทัศนคติของบุคคลในแต่ละสังคมถูกปลูกฝังอบรม กล่อมเกลามาจากสถาบันครอบครัวและ สังคมต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จนกระทั่งเกิดการยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางในชีวิตประจำวัน (สำราญ ทองสิงห์คลี, 2555)

การเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการเมืองการปกครอง ในระบบประชาธิปไตย ในขณะที่ประเทศที่ปกครองด้วยระบอบเผด็จการทั้งหลาย รัฐบาลหวังเพียงการสนับสนุนจากประชาชนเท่านั้น แต่ไม่ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างแท้จริงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละสังคมมีความแนบแน่นกับวัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) ของผู้คนในสังคมนั้น กล่าวคือ ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบและระดับต่าง ๆ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้คนในสังคมนั้นว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรและในทุก ๆ สังคมต่างล้วนมีวัฒนธรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ ไม่มีสังคมใดที่มีเพียงวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบเดียวซึ่งประชาชนในประเทศยึดถือร่วมกันเพียงแต่วัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใดกลายเป็นแบบหลักที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองของประเทศนั้น (บุษอริ ยีหะมะ, 2550 ; อ้างใน สำราญ ทองสิงห์คลี, 2555) นอกจากนี้แล้ววัฒนธรรมทางการเมืองเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสำนึกทางการเมือง (Political Consciousness) และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (Political Change) วัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีอิทธิพลต่อสถาบันทางการเมือง ซึ่งเห็นได้จากปัญหาการพัฒนาทางการเมืองในประเทศที่กำลังพัฒนาทั่วไปพบว่า แม้นำเอาแบบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยมาใช้แล้วก็ตาม แต่ในความเป็นจริงกลับปรากฏว่าเป็นประชาธิปไตยเพียงรูปแบบ ส่วนเนื้อหาอย่างห่างไกลกับประชาธิปไตยที่แท้จริงอยู่มาก เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนนั่นเอง ทั้งนี้ ถ้าประชาชนในระบบการเมือง

นั้น มีวัฒนธรรมที่โน้มเอียงไปในทางที่ไม่สอดคล้องกับหลักการหรืออุดมการณ์ประชาธิปไตยแล้ว ก็ยากต่อการสร้างความเป็นสถาบันให้แก่ระบบการเมืองในระบบประชาธิปไตยได้ ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาทางการเมือง เพราะระบบการเมืองใดจะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ ความศรัทธาเลื่อมใสของประชาชนที่มีต่อระบบการเมืองมากน้อยเพียงนั้น (อุดม พิริยสิงห์, 2529) ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่าความสำเร็จของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ขึ้นอยู่กับ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของผู้คนในสังคมนั้น ๆ เพราะอัลมอนด์และเวอร์บา (Gabriel Almond & Sidney Verba) พบว่า ความอยู่รอดของประชาธิปไตยในสังคมใด ๆ ย่อมต้องอาศัยการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และอาศัยการมีความรู้สึกรักนึกคิดในการมีส่วนร่วมของประชาชนในสังคมนั้น ๆ เป็นสำคัญ (อภิวัฒน์ พลสยาม, 2529) ดังนั้น วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยจึงเป็นสิ่งจำเป็นหรือเป็นหัวใจสำคัญ ต่อความสำเร็จของการปกครองในระบบประชาธิปไตย และหากประชาชนในสังคมไม่มีวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้ออำนวยต่อการปกครองแบบประชาธิปไตยแล้ว ก็ยากที่จะให้การปกครองในระบบประชาธิปไตยบรรลุผลได้

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบว่าประชาชนมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเพียงใด วัฒนธรรมการเมืองนั้นนับเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมสังคมนั้นเองทั้งนี้ โดยได้รับสิ่งดังกล่าวมาจาก กระบวนการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน โรงเรียน ศาสนา สถานที่ทำงาน สื่อมวลชน ระบบสังคม และระบบการเมืองโดยส่วนรวม วัฒนธรรมการเมือง ในที่นี้หมายถึง ค่านิยม ทศนคติ และความเชื่อทางการเมือง ซึ่งเป็นมิติทางด้านจิตวิทยาสังคมและวัฒนธรรมของระบบการเมือง สำหรับบุคคล วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นเครื่องชี้แนะแนวทางในการประพฤติปฏิบัติทางการเมืองให้แก่บุคคล สำหรับสังคมโดยส่วนรวม วัฒนธรรมทางการเมืองเปรียบเสมือนแผนที่ของค่านิยม และปทัสถานทางการเมือง ซึ่งช่วยให้การทำงานของสถาบันและองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ มีความสอดคล้องกันพอสมควร

ดังนั้น การศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จึงมีได้มุ่งที่จะสำรวจโครงสร้างทางการเมือง แต่มุ่งศึกษาประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เพราะประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองในระบบประชาธิปไตย เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการเมืองการปกครองของประเทศ เพราะว่าปัจจัย

สำคัญที่จะทำให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้ประสบผลสำเร็จได้ คือ “คน” ซึ่งหมายความว่า “คนไทย” จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ และคุณค่าของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีผลดีไปสู่ประชาชนรุ่นหลังและยังส่งผลไปยังประเทศชาติให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

สมมติฐานในการศึกษา

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยเก็บข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 11,831 คน (เทศบาลตำบลบ้านกลาง, 2564)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 370 คนโดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเทียบสัดส่วนของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 607-610)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยครอบคลุมตามโครงสร้างของทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากเอกสารที่มีอยู่แล้ว พร้อมทั้งได้ทำการปรับปรุงคำถามให้มีความเหมาะสมกับสภาพของประชาชนในเขตพื้นที่ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยคุณลักษณะบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่ของของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ตามลักษณะตัวแปร คือ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นอัตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นลักษณะคำถามในตอนที 2 แต่ละคำถาม มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนนเชิงบวก	ค่าคะแนนเชิงลบ
ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	5	1
ระดับความคิดเห็นใจมาก	4	2
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	3	3
ระดับความคิดเห็นน้อย	2	4
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	1	5

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณา จะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์แต่ละระดับ จะมีคะแนน อันตรภาคชั้น (Class Interval) เพื่อแปลวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ ประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินผลแต่ละ ระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอัตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การประเมินผลระดับความคิดเห็น

คะแนนค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	มีความคิดเห็นในระดับมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร หนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

2. วัดดูประสงคของการวิจัย เพื่อกำหนดข้อคำถามให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการ

3. สร้างแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาทำการทดสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาเนื้อหาคำถาม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ทั้งทางด้านการใช้ภาษา ความถูกต้องของภาษา และครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

5. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบางพูน อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีซึ่งมีคุณสมบัติเบื้องต้น คือ เป็นประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียง และไม่มีโอกาสถูกเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนหลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Reliability Coefficient Alpha) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.89

6. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการศึกษาต่อไป

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 370 ชุด

2. จัดเก็บรวบรวม ตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนของแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาได้รับแบบสอบถามคืนมา ทั้งสิ้น 370 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้ร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานีโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ โดยใช้ค่า t-test
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ โดยใช้ค่า F- test เมื่อพบความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe's สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์กำหนดไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ปรากฏผลดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 51.89 และเพศชาย จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 48.11 อายุ 41-50 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.27 มีสถานภาพสมรส จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 53.51 มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 50.27 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.22 และมีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.38

2. วิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

2.1 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ดีที่สุดสำหรับประเทศไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การปกครองแบบประชาธิปไตยจะนำไปสู่การเผชิญหน้าและความวุ่นวายมากกว่าการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ปัจจุบันประชาชนเข้าใจการใช้สิทธิตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยมากขึ้น และ ปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นประชาธิปไตยไม่ได้เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจต่อระบอบการปกครองแบบมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ ประชาชนทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คณะรัฐมนตรีควรมาจากการแต่งตั้งจากข้าราชการมากกว่าเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะข้าราชการเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปกครองประเทศมาก ไม่ว่าหญิงหรือชายควรมีสิทธิในทางการเมืองเท่ากัน และ คนที่นับถือศาสนาพุทธน่าจะมีสิทธิต่าง ๆ มากกว่าคนที่นับถือศาสนาอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.4 ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย

จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเสียงข้างน้อยต้องได้รับความคุ้มครองเพื่อเป็นหลักประกันว่าการแก้ปัญหาอื่น ๆ กระทบไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ไม่ถูกเลยที่พรรคการเมืองที่ได้รับเสียงข้างมากจะได้เป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลเพราะพรรคนั้นมี แต่ ส.ส.ที่ได้มาเพราะการซื้อสิทธิขายเสียง ระบบรัฐสภาของไทยไม่น่าจะมีพรรคฝ่ายค้านเพราะถึงอย่างไรก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรรัฐบาลได้และการบริหารประเทศของรัฐบาลหากต้องการที่จะบริหารประเทศให้เกิดประโยชน์ ก็ไม่ควรที่จะคำนึงถึงกฎระเบียบอะไรมากนัก เพราะจะทำให้งานล่าช้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ ท่านคิดว่าการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนทุกครั้งเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา การเมืองภาคประชาชน เช่น กลุ่มเสื้อเหลืองหรือเสื้อแดง เป็นต้น ช่วยให้การเมือง การปกครองของประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด ปัจจุบันประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์ปชั่นของนักการเมืองได้มากน้อยเพียงใด) และ การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6 ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ท่านคิดว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง เป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีมากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ท่านคิดว่าการที่ประชาชน ไม่รับสินบนหรือค่าจ้างจากผู้สมัครรับเลือกตั้งช่วยพัฒนาประชาธิปไตยมากน้อยเพียงใด ท่านคิดว่าการใช้สิทธิ ออกเสียงเลือกตั้งเป็นหน้าที่สำคัญของหน้าที่พลเมืองมากน้อยเพียงใด และ ท่านคิดว่าการเลือกคนที่ไม่รวย แต่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมให้ไปเป็นตัวแทนในสภาเป็นการช่วยพัฒนามากน้อยเพียงใด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.7 ด้านการมองโลกในแง่ดี โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ ความจริงคนเราส่วนใหญ่เป็นคนดี ไม่ชอบเอาเปรียบกันและสามารถปกครองตนเองได้

(มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มนุษย์เราไม่ว่าจะโง่เขลาหรือด้อยการศึกษาเพียงไร ก็ยังมีความสามารถพอที่จะเลือกทางเดินในชีวิตของ ตนเองให้อยู่ในสังคมได้ ท่านคิดว่าความคิดเห็นที่แตกต่างกันนั้นเป็นสิ่งที่ดีต่อการพัฒนาการทางการเมืองของไทยมากน้อยเพียงใด และคนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิดต้องปกครองโดยการบังคับจึงจะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.8 ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผลโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นสิ่งจำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ไม่มีเหตุผลอะไรที่ประชาชนจะต้องไปวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน เราควรจะเชื่อฟังหรือมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้มีอำนาจ มิฉะนั้นแล้วจะเป็นภัยแก่ตัว และการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับรัฐบาลนั้นไม่มีประโยชน์อะไรและเป็นผลเสียแก่ตัวเรา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.9 ด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 5 ข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ในปัจจุบันประชาชนไม่ให้เกิดผู้นำประเทศเหมือนเมื่อก่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา หากสถานการณ์ของประเทศอยู่ในภาวะคับขันหรือเกิดวิกฤติทางการเมืองขึ้น ทหารควรจะเข้ามาเป็นผู้ระงับเหตุแห่งความวุ่นวายนั้น ประชาชนต้องเคารพเชื่อฟังรัฐบาลห้ามวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลในทางที่ไม่ดี และ การมอบอำนาจการปกครองประเทศให้แก่ผู้นำเพียงคนเดียวเป็นสิ่งที่มีความเสี่ยงต่ำสุด

3. วิเคราะห์ตามสมมติฐาน

3.1 สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการเคารพสิทธิของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยและด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ไม่แตกต่างกัน

3.2 สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย และด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ไม่แตกต่างกัน

3.3 สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการไม่แตกต่างกัน

3.4 สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการมองโลกในแง่ดี ไม่แตกต่างกัน

3.5 สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี และด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ และมีเหตุผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการไม่แตกต่างกัน

3.6 สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

อภิปรายผล

จากการศึกษา วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 8 ด้าน คือ ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง ด้านการมองโลกในแง่ดี ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล และด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกศินี แต่ปฐู (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของชาวไทยมุสลิมในเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา ผลการศึกษาพบว่าชาวไทยมุสลิมมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อยู่ในระดับสูง

สอดคล้องกับผลงานศึกษาของ อาทิตย์ ชูชัย (2556) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยผลการศึกษพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมของข้อคำถามด้านบวกอยู่ในระดับมาก

จากผลการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 8 ด้าน ผู้ศึกษาจึงขออภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ดีที่สุดสำหรับประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุช หวังสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กรณีศึกษาคณะครูโรงเรียน บ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ยึดตามหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ หลักเสียงส่วนใหญ่และสิทธิเสียงส่วนน้อย รองลงมา คือ หลักความเสมอภาค ในการต่อสู้เพื่อสิทธิของตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น หลักความยุติธรรม ความศรัทธาในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในหลักนิติธรรม การมีจิตสำนึกในเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความอดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่าง

1.2 ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่าประชาชนทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายรัฐบาล คณะรัฐมนตรีควรมาจากการแต่งตั้ง จากข้าราชการมากกว่าเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะข้าราชการเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการปกครองประเทศมาก ไม่ว่าหญิงหรือชายควรมีสิทธิในทางการเมืองเท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุช หวังสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กรณีศึกษา คณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ยึดตามหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ หลักเสียงส่วนใหญ่และสิทธิ

เสียงส่วนน้อย รองลงมา คือ หลักความเสมอภาคในการต่อสู้เพื่อสิทธิของ ตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น หลักความยุติธรรม ความศรัทธาในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ในหลักนิติธรรมการมีจิตสำนึกในเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความอดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่าง

1.3 ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่า การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเสียงข้างน้อยต้องได้รับความคุ้มครองเพื่อเป็นหลักประกันว่าการแก้ปัญหา นั้น ๆ กระทำไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุช หวังสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กรณีศึกษาคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลโคโค อำเภอเมืองจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะครูโรงเรียนบ้านดงมันยึดตามหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ หลักเสียงส่วนใหญ่และสิทธิเสียงส่วนน้อย รองลงมา คือ หลักความเสมอภาคในการต่อสู้เพื่อสิทธิของ ตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่นหลักความยุติธรรม ความศรัทธาในระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตย ในหลักนิติธรรม การมีจิตสำนึกในเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความอดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่าง

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่า การไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งผู้แทนทุกครั้งเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำราญ ทองสิงห์คลี (2555) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพนักงานส่วนตำบล อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานีผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานส่วนตำบล มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยึดมั่นและเชื่อถือในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล เคารพในกติกาของการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครองเป็นผู้มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ

1.5 ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็น

ว่า การไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้งเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นุช หวังสุข (2559) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กรณีศึกษาคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยของคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ยึดตามหลักการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้ หลักเสียงส่วนใหญ่และสิทธิเสียงส่วนน้อย รองลงมา คือ หลักความเสมอภาค ในการต่อสู้เพื่อสิทธิของ ตนเองและการเคารพสิทธิของผู้อื่น หลักความยุติธรรม ความศรัทธาในระบอบการปกครองแบบ ประชาธิปไตย ในหลักนิติธรรม การมีจิตสำนึกในเรื่องสิทธิเสรีภาพและความอดทนอดกลั้นต่อความคิดเห็นและพฤติกรรมที่แตกต่าง

1.6 ด้านการมองโลกในแง่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่า ความจริงคนเราส่วนใหญ่เป็นคนดี ไม่ชอบเอาเปรียบกันและสามารถปกครองตนเองได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำราญ ทองสิงห์คลี (2555) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพนักงานส่วนตำบล อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานีผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานส่วนตำบล มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยึดมั่นและเชื่อถือในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล เคารพในกติกากฎของการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง เป็นผู้มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนมีความเชื่อมั่นในตนเองมองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ

1.7 ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น เป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ สำราญ ทองสิงห์คลี (2555) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพนักงานส่วนตำบล อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานีผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานส่วนตำบล มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยึดมั่นและเชื่อถือในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล เคารพในกติกากฎของการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง เป็นผู้มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีความ

ไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ

1.8 ด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี เห็นว่า ในปัจจุบันประชาชนไม่ให้เกิดผู้นำประเทศเหมือนเมื่อก่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สาราญ ทองสิงห์คลี (2555) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ พนักงานส่วนตำบล อำเภอกำแพงแสน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานส่วนตำบล มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยึดมั่นและเชื่อถือในความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล เคารพในกติกากฎของการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง เป็นผู้มีความสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ วิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ

2. การเปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พบว่า

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชุมชนผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกตินิกิ เตปบุชู (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของชาวไทยมุสลิมในเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน เป็นปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ส่วนเพศ และอายุ ไม่ใช่ปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชุมชนผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร

พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกติณี แต้ปุญ (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของชาวไทยมุสลิมในเทศบาลเมืองเบตง จังหวัดยะลา จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเนื่อง เป็นปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ส่วนเพศ และอายุ ไม่ใช่ปัจจัยที่จำแนกความแตกต่างของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

2.3 ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี (2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.6 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันจะมีระดับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ โอภาส แยมศรี

(2553) ได้ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ ชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ไม่ส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล บ้านกลาง อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งบางหัวข้อยังมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สมควรได้รับการเพิ่มเติมเสนอแนะความคิดเห็นในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ด้านการศรัทธาต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นประชาธิปไตยไม่ได้เพราะประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจต่อระบอบการปกครองแบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะเร่งพัฒนาองค์ความรู้ทั้งทางทฤษฎีและภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยให้มากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่เด็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัย และส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนทุกระดับ

1.2 ด้านการยึดมั่นหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า คนที่นับถือศาสนาพุทธน่าจะมีสิทธิต่าง ๆ มากกว่าคนที่นับถือศาสนาอื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะปรับปรุงกระบวนการให้บริการแก่ประชาชนให้มีความเท่าเทียม เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ เพราะอาจจะเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งทางการเมืองได้ในอนาคต

1.3 ด้านการเคารพกติกาของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวม อยู่ในระดับมาก พบว่า การบริหารประเทศของรัฐบาลหากต้องการที่จะบริหารประเทศให้เกิดประโยชน์ก็ไม่ควรที่จะคำนึงถึงกฎระเบียบอะไรมากนัก เพราะจะทำให้งานล่าช้า มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะศึกษาวิเคราะห์กฎระเบียบตลอดจนกฎหมายต่าง ๆ ที่ล้าสมัยไม่สอดคล้องกับสถานการณ์หรือที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาประเทศอย่างเร่งด่วน

1.4 ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยการไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรที่จะปรับวิธีการหรือมาตรการใน

การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง และปรับกลยุทธ์ในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองใหม่

1.5 ด้านการมีความสำนึกในหน้าที่พลเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การเลือกคนที่ไม่รวย แต่มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรมให้ไปเป็นตัวแทนในสภาเป็นการช่วยพัฒนามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรจะทำโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศใหม่ เพื่อให้ประชาชนรู้ว่าทุกคนไม่ว่ารวยหรือจนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการพัฒนาประเทศ

1.6 ด้านการมองโลกในแง่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า คนเราโดยทั่วไปมีนิสัยเห็นแก่ตัวมาแต่กำเนิดต้องปกครองโดยการบังคับจึงจะสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรจะทำนโยบายในการพัฒนาคุณธรรมด้านการรู้จักให้ การเสียสละ และจิตสาธารณะให้กับประชาชนตั้งแต่เด็ก

1.7 ด้านการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์และมีเหตุผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับรัฐบาลนั้นไม่มีประโยชน์อะไรและเป็นผลเสียแก่ตัวเรามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สิทธิในการปกครองให้กับประชาชนอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

1.8 ด้านการไม่มีจิตใจเป็นเผด็จการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การมอบอำนาจการปกครองประเทศให้แก่ผู้นำเพียงคนเดียวเป็นสิ่งที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น รัฐบาลควรส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างถูกต้องและชัดเจน เพื่อให้ประชาชนรู้ว่าอำนาจเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

2. ข้อเสนอในการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ควรจะศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนชาวไทยมุสลิมในจังหวัดปทุมธานี

2. ควรจะศึกษาเรื่อง วิวัฒนาการของรัฐธรรมนูญไทยในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

- เกศินี แดปุษู. (2553). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของชาวไทยมุสลิมในเทศบาลเบตง จังหวัดยะลา. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต รัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นุช หวังสุข .(2559). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย กรณีศึกษาคณะครูโรงเรียนบ้านดงมัน ตำบลคอโค อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการเมืองการปกครอง สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรอัมรินทร์ พรมเกิด. (2557). กรณีศึกษาประชาชนในเขตหมู่บ้านคางละ หมู่บ้านสะอาด ตำบลสะอาด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์.
- สำราญ ทองสิงห์คลี. (2555). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของพนักงานส่วนตำบล อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุดม พิริยะสิงห์. (2529). การเมืองเบื้องต้น. มหาสารคาม: ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทิตย์ ชูชัย. (2556). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของมหามงกุฎราชวิทยาลัย. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อภิวัฒน์ พลสยาม. (2529). วัฒนธรรมทางการเมืองข้าราชการระดับอำเภอ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. ใน สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โอภาส แยมศรี. (2553). วัฒนธรรมทางการเมืองของกลุ่มผู้สูงอายุ กรณีศึกษาเฉพาะชมรมผู้สูงอายุ ศูนย์บริการสาธารณสุข 57 กรุงเทพมหานคร. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อุไรวรรณ ธนสถิต. (2549). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย. เรียกใช้เมื่อ 3 สิงหาคม 2566 จาก www.kmutt.ac.th.
- Krejcie,R.V.& Morgan,D W. (1970). Determination sample size for research activities. Education and Psychology Measurement,31(10), 607-610.